

Sygn. akt VI ACa 157/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA– Urszula Wiercińska (spr.)

Sędzia SA– Agata Wolkenberg

Sędzia SA – Teresa Mróz

Protokolant: – sekr. sądowy Beata Pelikańska

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2013 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa J. A.

przeciwko (...) spółce z o.o. w Ł.

o uchylenie uchwały

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 12 lipca 2011 r.

sygn. akt XX GC 444/09

I zmienia zaskarżony wyrok:

- w punkcie pierwszym w ten tylko sposób, że uchyla uchwałę nr 4 Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z o.o. w Ł. podjętą w dniu 24 czerwca 2009 roku w sprawie udzielenia absolutorium zarządowi Spółki,

- w punkcie drugim w ten sposób, że zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2 120 (dwa tysiące sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;

II zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5 757,71 (pięć tysięcy siedemset pięćdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt jeden groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt VI ACa 157/12

UZASADNIENIE

Powód J. A. wniósł o:

1) uchylenie uchwały Nr 1 Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z o.o. w Ł. podjętej w dniu 24 czerwca 2009 r. w sprawie zatwierdzenia sprawozdania zarządu z działalności Spółki;

2) uchylenie uchwały Nr 2 Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z o.o. w Ł. podjętej w dniu 24 czerwca 2009 r. w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok obrotowy zakończony w dniu 31 grudnia 2008 r.;

3) uchylenie uchwały Nr 4 Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z o.o. w Ł. podjętej w dniu 24 czerwca 2009 r. w sprawie udzielenia absolutorium zarządowi Spółki;

oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana (...) spółka z o. o. w Ł. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 12 lipca 2011 r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił powództwo oraz postanowił o kosztach postępowania.

Powyższy wyrok został oparty o następujące ustalenia faktyczne i rozważania.

W dniu 24 czerwca 2009 r. odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników pozwanej, na którym poddane zostały pod głosowanie uchwały nr 1,2,3,4. Uchwałą nr 1 Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników pozwanej przyjęło sprawozdanie zarządu za rok obrotowy zakończony 31 grudnia 2008 r. Uchwałą nr 2 Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników zatwierdziło sprawozdanie finansowe za rok obrotowy zakończony w dniu 31 grudnia 2008 r. Uchwałą nr 4 Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników postanowiło udzielić absolutorium zarządowi Spółki z wykonania obowiązków w roku obrotowym zakończonym w dniu 31 grudnia 2008 r.

W dniu powzięcia uchwał powód posiadał 40 udziałów o łącznej wartości 40.000 zł. Powód głosował przeciwko przedmiotowym uchwałam i zgłosił sprzeciw. Uchwały zostały podjęte 60 głosami za, przeciwko 40 głosom.

Stan faktyczny nie jest między stronami sporny, w zakresie przebiegu wydarzeń, jak również nie są kwestionowane dowody w postaci dokumentów złożone przez strony postępowania.

Zgodnie z art. 249 § 1 k.s.h. uchwała wspólników sprzeczna z umową spółki bądź dobrymi obyczajami i godząca w interesy spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie wspólnika może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały. Przez pojęcie dobrych obyczajów należy rozumieć takie zachowania, które wpływają pozytywnie na funkcjonowanie spółki i otoczenie gospodarcze i są związane z postrzeganiem uczuciowości kupieckiej przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Pojęcie dobrych obyczajów odnosi się nie tylko do uczuciowości kupieckiej skierowanej na zewnątrz funkcjonowania spółki (w stosunku do innych uczestników obrotu gospodarczego), ale przede wszystkim do stosunków wewnętrznych w spółce, w tym relacji pomiędzy wspólnikami. Zatem uchwała zgromadzenia wspólników, podjęta w celu lub z zamiarem pokrzywdzenia wspólnika mniejszościowego, narusza normę moralną przejawiającą się obowiązkiem przyzwoitego zachowania. Pokrzywdzenie wspólnika polega na podejmowaniu uchwał, które są powzięte w interesie wspólników większościowych przy jednoczesnym wyrządzeniu szkody albo pozbawieniu korzyści wspólnika mniejszościowego. Pokrzywdzenie wspólnika będzie miało miejsce, gdy w wyniku uchwał jego pozycja w spółce się zmniejsza, co może wiązać się z pogorszeniem jego sytuacji udziałowej bądź osobistej. Nie można przyjąć, iż uchwała jest podjęta w celu pokrzywdzenia wspólnika, gdy jedynie jej treści on nie akceptuje. Z taką sytuacją mamy do czynienia w sprawie.

Zdaniem Sądu Okręgowego powód nie udowodnił, że wymienione w pozwie uchwały są sprzeczne z dobrymi obyczajami, godzą w interes spółki i mają na celu pokrzywdzenie wspólnika. Powód nie wskazał na naruszenie przepisu umowy Spółki, a tym bardziej takiego naruszenia nie wykazał ograniczając się do twierdzenia, iż uchwała została podjęta z pokrzywdzeniem wspólnika. W przedmiocie uchwały nr 1 powód twierdził, iż sprawozdanie zarządu narusza postanowienia art. 49 ust. 2 i 3 ustawy o rachunkowości. Wskazać zatem należy, iż sprawozdanie zarządu Spółki koncentruje się na sprawach, które istotnie wpływają na działalność Spółki i jej obecną sytuację i tym samym spełnia wymagania nałożone w ustawie o rachunkowości.

Odnosząc się zaś do zarzutów powoda dotyczących uchwały nr 4, Sąd Okręgowy uznał, że są one bezpodstawne i nieudowodnione. Uchwałą nr 4 Zgromadzenie Wspólników udzieliło zarządowi absolutorium z wykonanych w sposób prawidłowy obowiązków w 2008 r., należy więc uwzględnić jedynie okoliczności, które miały miejsce w 2008 r. W tym kontekście pozbawione są znaczenia wszelkie dokumenty, które nie dotyczyły 2008 r.

Stosownie do treści art. 228 pkt 1 k.s.h. uchwały wspólników wymaga rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania zarządu z działalności spółki, sprawozdania finansowego za ubiegły rok obrotowy oraz udzielenie absolutorium członkom organów spółki z wykonywania przez nich obowiązków. Zatem absolutorium udzielone członkom zarządu z wykonywania przez nich obowiązków jest swoistą oceną pracy członków zarządu w danym roku obrotowym, materiałem zaś do tej oceny są w szczególności przedłożone zgromadzeniu i zatwierdzone przez zgromadzenie sprawozdanie z działalności spółki oraz sprawozdanie finansowe. W realiach sprawy Zgromadzenie podjęło uchwały dotyczące sprawozdania zarządu za rok obrotowy zakończony 31 grudnia 2008 r. oraz podjęło uchwałę zatwierdzającą sprawozdanie finansowe za rok obrotowy zakończony 31 grudnia 2008 r. Uchwała w przedmiocie absolutorium dla członków zarządu została podjęta po rozpatrzeniu i zbadaniu sytuacji majątkowej Spółki, w oparciu o prawidłowo przedłożone materiały. Przedmiotowa uchwała nie narusza dobrych obyczajów ani nie godzi w interesy Spółki. Istniejący pomiędzy wspólnikami konflikt powoduje, iż nie jest możliwe osiągnięcie przez nich porozumienia i podjęcie przez pozwaną Spółkę działalności. Zakres działalności Spółki jest znacznie ograniczony. Podkreślić należy, iż powód z jednej strony zarzuca zarządowi, iż konsumuje bezproduktywnie majątek Spółki, podczas, gdy Spółka nie prowadzi działalności i nie generuje zysku, zaś z drugiej strony powód odmawiając wzięcia udziału w Zgromadzeniach Wspólników pozwanej – uniemożliwia przeprowadzenie likwidacji spółki. Zarząd pozwanej Spółki dwukrotnie zwołał Zgromadzenie Wspólników, którego celem było podjęcie uchwały w przedmiocie likwidacji Spółki – na dzień 1 września 2009 r. oraz na dzień 3 grudnia 2009 r. W obu przypadkach powód odmówił wzięcia udziału w Zgromadzeniu Wspólników.

Mimo, iż Spółka nie prowadzi działalności gospodarczej musi ponosić koszty związane ze swoim istnieniem (najem lokalu na biuro, ochrona, opłaty za media). Z postanowień umowy najmu zawartej w 1999 r. pomiędzy W. C. a (...) spółką z o.o. reprezentowaną przez powoda wynika, iż czynsz najmu wynosił 3.500 zł, natomiast od dnia 1 maja 2003 r. – 2.500 zł. Od dnia 1 września 2008 r. (prezesem zarządu był już W. C.) podpisano aneks, którym zmniejszono stawkę czynszu do 1.000 zł miesięcznie. Kolejnym aneksem ponownie obniżono wysokość czynszu do kwoty 100 zł netto miesięcznie, tj. od dnia 1 stycznia 2009 r. Zatem twierdzenia powoda, iż prezes zarządu zawyża koszty istnienia Spółki są bezpodstawne.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez powoda w części, tj. w zakresie oddalenia powództwa o uchylenie uchwały Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z o.o. w Ł. podjętej w dniu 24 czerwca 2009 r. w sprawie udzielenia absolutorium zarządowi Spółki. Zaskarżonemu wyrokowi powód zarzucił:

I. obrazę prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a w szczególności art. 249 § 1 k.s.h. przez błędne przyjęcie przez Sąd I Instancji, że uchwała Nr 4 Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z o.o. w Ł. podjęta w dniu 24 czerwca 2009 r. w sprawie udzielenia absolutorium zarządowi Spółki nie narusza dobrych obyczajów ani nie godzi w interesy Spółki oraz nie krzywdzi powoda, pomimo udzielenia absolutorium zarządowi, który bezproduktywnie konsumuje majątek pozwanej i doprowadził do pokrzywdzenia powoda przez zmniejszenie wartości księgowej jego udziałów;

II. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, w szczególności:

1) art. 232 zd. pierwsze k.p.c., w zw. z art. 162 k.p.c. przez przyjęcie, że powód nie udowodnił, aby uchwała Nr 4 Zgromadzenie Wspólników (...) spółki z o.o. w Ł. podjęta w dniu 24 czerwca 2009 r., w sprawie udzielenia absolutorium zarządowi Spółki, była sprzeczna z dobrymi obyczajami, godziła w interes Spółki i miała na celu pokrzywdzenie wspólnika, w sytuacji, gdy Sąd I instancji naruszając ww przepisy uniemożliwił wykazanie pokrzywdzenia powoda (przez zmniejszenie wartości księgowej jego udziałów), przez oddalenie wszystkich wniosków dowodowych powołanych na ww okoliczność,

2) art. 217 § 2 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. przez uznanie, że wnioski dowodowe zawarte w pozwie, pismach procesowych powoda nie zostały zgłoszone na okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, chociaż przedmiotem dowodu był fakt sprzeczności uchwały z dobrymi obyczajami i godzenia uchwały w interesy Spółki, co w konsekwencji prowadzi do pokrzywdzenia powoda,

- 3) art. 328 § 2 k.p.c. przez zaniechanie wskazania w uzasadnieniu wyroku z jakich powodów Sąd I instancji pominął dowody z dokumentów, opinii biegłego, z zeznań świadków, przemawiających na korzyść powoda, co uniemożliwia kontrolę instancyjną orzeczenia,
- 4) art. 233 § 1 k.p.c. przez zaniechanie wszechstronnej analizy zebranego materiału i przyjęcie za ustalony stan faktyczny niekorzystny dla powoda,
- 5) art. 161 k.p.c. w związku z pominięciem twierdzeń, zarzutów i wniosków dowodowych z załącznika do protokołu rozprawy z dnia 15 marca 2011r., z pozwu oraz z pism procesowych powoda,
- 6) art. 233 k.p.c. w związku z art. 162 k.p.c. przez pominięcie przez Sąd I instancji na rozprawie z dnia 28 czerwca 2011 r., wniosków dowodowych powoda z pozwu oraz z późniejszych pism procesowych.

Powód wniosł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i uwzględnienie powództwa, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie uchwały Nr 4 Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z o.o. w Ł. podjętej w dniu 24 czerwca 2009 r. w sprawie udzielenia absolutorium zarządowi Spółki i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

Ponadto powód wniosł o dopuszczenie dowodów z wymienionych w pozwie i w kolejnych pismach procesowych dokumentów, ze względu na ich istotność dla ustalenia stanu faktycznego i prawnego sprawy, w tym zaliczenie w poczet materiału dowodowego wymienionych dokumentów z akt sprawy o sygn. akt XX GC 432/08, ponowił również wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości, wskazując tęż opinię oraz przedstawił szereg innych wniosków dowodowych.

W odpowiedzi pozwana wniosła o oddalenie apelacji oraz zasądzenie zwrotu kosztów postępowania przed Sądem II instancji według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie. Sąd I instancji trafnie wskazał, że stan faktyczny sprawy, w jego istotnych dla rozstrzygnięcia elementach, pozostawał poza sporem stron. Mimo to doszło do niewyjaśnienia wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy oraz do błędnej oceny prawnej.

Na wstępie rozważań koniecznym jest wyjaśnienie niesłuszności poglądu Sądu Okręgowego, że prawidłowość uchwał podjętych w przedmiocie zatwierdzenia sprawozdania zarządu z działalności spółki oraz zatwierdzenia sprawozdania finansowego za dany rok obrotowy w zasadzie determinuje poprawność uchwały dotyczącej udzielenia zarządowi absolutorium. Z powyższym stanowiskiem nie można się zgodzić. Zgodnie bowiem z art. 231 § 2 k.s.h. przedmiotem obrad zwyczajnego zgromadzenia wspólników powinno być: 1) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania zarządu z działalności spółki oraz sprawozdania finansowego za ubiegły rok obrotowy,

2) powzięcie uchwały o podziale zysku albo pokryciu straty, jeżeli zgodnie z art. 191 § 2 k.s.h. sprawy te nie zostały wyłączone spod kompetencji zgromadzenia wspólników, 3) udzielenie członkom organów spółki absolutorium z wykonania przez nich obowiązków. Każda z wymienionych kwestii powinna stanowić przedmiot odrębnej, mającej samodzielny byt prawny uchwały organu spółki. Jak wynika z protokołu Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z o.o. z dnia 24 czerwca 2009 r. (k. 32-38) na zgromadzeniu zostały podjęte następujące uchwały: nr 1 w sprawie zatwierdzenia sprawozdania zarządu z działalności Spółki, nr 2 w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok obrotowy zakończony w dniu 31 grudnia 2008 r., Nr 3 w sprawie pokrycia straty netto z kapitału zapasowego Spółki oraz nr 4 w sprawie udzielenia absolutorium zarządowi Spółki. Powód głosował przeciwko wszystkim podjętym w tym dniu uchwałom i zgłosił sprzeciw. Żądaniem pozwu zostały objęte uchwały nr 1, 2 i 4. Nie budzi żadnych wątpliwości, że poza przesłankami wynikającymi z art. 249 § 1 k.s.h., pozostaje konieczność negatywnej oceny uchwał dotyczących zatwierdzenia sprawozdania zarządu z działalności spółki oraz zatwierdzenia sprawozdania finansowego za dany rok obrotowy, aby dopuszczalna była negatywna ocena uchwały dotyczącej udzielenia zarządowi absolutorium Fakt

pozostawiania w obrocie uchwał zatwierdzających sprawozdanie z działalności spółki czy też sprawozdanie finansowe, nie oznacza automatycznie, że w związku z tym również wypełnienie obowiązków przez zarząd spółki należy oceniać pozytywnie. Taki tok rozumowania czyniłby bowiem uchwałę w przedmiocie udzielenia zarządowi absolutorium zbędną. Można w tym miejscu zacytować stanowisko doktryny, że „absolutorium jest rodzajem wewnętrznego aktu spółki, który ma na celu wykazanie, czy spółka, w której imieniu wypowiadają się uczestniczący w zgromadzeniu, jest zadowolona z dotychczasowych działań organów. Chodzi o akceptację (lub nie) działalności organów spółki z uwzględnieniem wszelkich aspektów działania, zarówno poddanych ocenie na podstawie dokumentów przedłożonych, jak również na innej podstawie. (Komentarz do K.S.H. pod red. A. Kidyby, do art. 233).

Reasumując tę część rozważań stwierdzić należy, iż okoliczność, prawomocnego na obecnym etapie postępowania, oddalenia powództwa o uchylenie uchwał dotyczących zatwierdzenia sprawozdania zarządu z działalności Spółki oraz zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok obrotowy 2008, nie przesądzała o braku przesłanek z art. 249§ 1 k.s.h. oraz nie zwalnia Sądu odwoławczego od dokonania oceny tych przesłanek w kontekście uchwały o udzieleniu zarządowi absolutorium.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny postanowił uzupełnić postępowanie dowodowe, celem wyjaśnienia wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, który to zarzut trafnie został sformułowany w apelacji (niewyjaśnienia wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy). Został więc dopuszczony i przeprowadzony dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości na okoliczność zmniejszenia wartości majątku pozwanej Spółki, zmniejszenia wartości udziałów powoda w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2008 r., wyceny majątku obrotowego. Wskazać należy, że opinie biegłych podlegają, jak inne dowody ocenie na podstawie art. 233 § 1 k.p.c. Kryteriami tej oceny są: zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stanowczość wyrażonych w niej wniosków (por. postan. SN z dn. 7.11.2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001/4/64). Stosując powyższe kryteria, uprawnionym jest stwierdzenie, iż opinia biegłego złożona w niniejszej sprawie jest w pełni wiarygodna, co do faktów będących jej przedmiotem.

Z opinii jednoznacznie wynika, że w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2008 r. nastąpił spadek wartości majątku pozwanej Spółki o 133.604,72 zł (wartość majątku Spółki w dniu 1 stycznia 2008 r. – 322.177,18 zł, wartość majątku Spółki w dniu 31 grudnia 2008 r. – 188.572,46 zł, k. 663). Sąd odwoławczy w pełni aprobuje wniosek biegłego sądowego dotyczący wyceny zapasów (towarów), który został sformułowany i umotywowany powołanymi przez biegłego zasadami i regułami wynikającym z ustawy o rachunkowości. Również jednoznaczny i kategoryczny jest wniosek biegłego dotyczący zmniejszenia wartości udziałów powoda w Spółce w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2008 r. o 56.811 zł (wartość udziałów powoda w dniu 1 stycznia 2008 r. – 115.700,86 zł, wartość udziałów powoda w dniu 31 grudnia 2008 r. – 58.889,34 zł, k. 668). Przychód jaki Spółka osiągnęła w 2008 r. zamyka się kwotą 2.500 zł (k. 672). Natomiast koszty działalności operacyjnej w 2008 r. wyniosły 139.046,70 zł (k. 672).

Analizując powyższej przedstawione dane nie może budzić wątpliwości poprawność wniosku, że w 2008 r. Spółka nie podjęła de facto działalności gospodarczej (kwota 2.500 zł przychodu nie zmienia tej oceny w kontekście np. wysokości kosztów działalności operacyjnej), generowała jedynie straty wynikające z konieczności ponoszenia kosztów jej dalszego funkcjonowania, co bezproduktywnie konsumowało (pomniejszyło znacząco w stosunku do 2007 r.) majątek Spółki. Brak również podstaw do przyjęcia, że Spółka miała realny zamiar podjęcia określonych działań gospodarczych.

Dlatego też, zdaniem Sądu Apelacyjnego, zgodzić się należy z zarzutami powoda stawianymi zaskarżonej uchwale, iż jest ona sprzeczna z dobrymi obyczajami i godzi w interesy Spółki, a w konsekwencji także w jego interes majątkowy, gdyż wyraża akceptację dla zachowań zarządu Spółki, które nie zmieniły się od połowy 2005 r., były kontynuowane w roku 2008, a które polegały na systematycznym konsumowaniu majątku Spółki przez generowanie wydatków związanych z jej utrzymywaniem, przy jednoczesnym zaniechaniu jakichkolwiek czynności zmierzających do wznowienia działalności gospodarczej oraz uzyskania przychodu, który miałyby znaczenie dla oceny kondycji podmiotu (goodwill).

Bezczyнность, brak determinacji do podjęcia jakichkolwiek działań gospodarczych zarządu pozwanej Spółki potwierdza treść sprawozdania z działalności zarządu w roku 2008, w którym pomimo stwierdzenia, że aktualnie brak możliwości podjęcia próby wznowienia działalności gospodarczej w ewentualnie innym niż dotychczas zakresie działalności wobec konfliktu ze współnikiem mniejszościowym, uznano dalsze funkcjonowanie Spółki w aktualnym stanie za celowe, a wynik toczącego się postępowania karnego za istotny, mogący stać się podstawą roszczeń odszkodowawczych (k. 53-54).

Powyższe okoliczności uprawniają ocenę, iż udzielenie zarządowi pozwanej Spółki absolutorium z wykonania obowiązków w roku obrotowym 2008 jest sprzeczne z dobrymi obyczajami, w sytuacji, gdy zarząd nie podejmował jakichkolwiek działań zmierzających do wznowienia przez Spółkę działalności gospodarczej, co skutkowało brakiem przychodów, a tym samym koniecznością ponoszenia wydatków dalszego jej utrzymywania, kosztem malejącego majątku Spółki. Nie podejmował również efektywnych działań zmierzających do rozwiązania istniejącej w Spółce od 3 lat, tj. od 2005 r. „sytuacji kryzysowej”.

Tym samym, wbrew stanowisku wyrażonym w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, uznać należało, iż realiach sprawy spełnione zostały przesłanki do zastosowania art. 249 § 1 k.s.h. Zarzut apelacji błędnego zastosowania powołanego przepisu jest więc trafny. Przy dokonaniu subsumpcji stanu faktycznego sprawy pod normę art. 249 § 1 k.s.h. nie chodzi bowiem o wskazanie konkretnego przykładu „dobrego obyczaju”, który narusza skarżona uchwała. Jak wyraził to Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 marca 2005 r., sygn. IV CK 607/04, dotyczącym analogicznego do art. 249 § 1 k.s.h. przepisu art. 422 § 1 k.s.h., regulującego kwestię zaskarżenia uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy: „Sprzeczność uchwały z dobrymi obyczajami, występuje wówczas, gdy w obrocie handlowym może być ona uznana za nieetyczną. Chodzi przy tym jednak raczej nie o ocenę z punktu widzenia etyki przeciętnego, uczciwego człowieka, lecz o oceny nastawione na zapewnienie niezakłóconego funkcjonowania spółki pod względem ekonomicznym.”. Podobnie wypowiedział się Sąd Apelacyjny w Katowicach w orzeczeniu z dnia 23 listopada 2006 r. wydanym w sprawie I ACa 1373/06, tj., że wyrażona w art. 249 § 1 k.s.h. klauzula generalna dobrych obyczajów to takie zachowania, które wpływają pozytywnie na funkcjonowanie spółki, są związane z postrzeganiem uczciwości kupieckiej przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Jest to ogólnie rzecz ujmując przyzwoite postępowanie, które uwzględnia w odpowiednim stopniu różne interesy służące wszystkim w spółce. Podobne stanowisko w tej kwestii zajmuje doktryna.

Jak już wyżej wyjaśniono za przyzwoite postępowanie nie można uznać bezczyнности zarządu pozwanej Spółki w zakresie dotyczącym wznowienia przez nią działalności gospodarczej, jak i braku działań w 2008 r. prowadzących do rozwiązania istniejącej od połowy 2005 r. sytuacji konfliktowej w Spółce. Przyzwoitym postępowaniem w żadnym razie nie jest legitymizowanie działań skutkujących konsumowaniem majątku Spółki, a tym samym spadkiem wartości przysługujących powodowi udziałów w Spółce. Nie budzi także wątpliwości Sądu II instancji, że zaskarżona uchwała narusza interes Spółki, gdyż akceptuje takie zarządzanie podmiotem, które przynosi ewidentne straty wyrażające się w sukcesywnym zmniejszaniu majątku, jest zatem sprzeczne z celem w jakim Spółka została powołana. Powyższy sposób kierowania sprawami Spółki godzi także w interes powoda, gdyż wartość posiadanych przez niego udziałów w kapitale zakładowym pozwanej cały czas, w tym również w roku 2008 spada. Zdaniem Sądu Apelacyjnego nie ma jednak wystarczających dowodów uprawniających wnioszek, że zaskarżona uchwała nr 4 w sprawie udzielenia absolutorium zarządowi, została podjęta z wyraźną wolą pokrzywdzenia powoda, tj., że zakładany był taki cel jej podjęcia. Tym niemniej, jak przyjmuje się w literaturze i orzecznictwie (por. wyrok SN z dn. 16.04.2004 r., sygn. I KKN 537/03) za uchwałę mającą na celu pokrzywdzenie współnika w rozumieniu art. 249 § 1 k.s.h. (jak i akcjonariusza w rozumieniu art. 422 § 1 k.s.h.) uznaje się także uchwałę, przy podejmowaniu której cel pokrzywdzenia współnika nie jest zakładany, jednak treść uchwały jest taka, że jej wykonanie do pokrzywdzenia współnika doprowadziło. Udzielenie zarządowi absolutorium z wykonania obowiązków w roku 2008, skutkowało kontynuacją tego samego sposobu kierowania Spółką, jaki miał miejsce od połowy 2005 r., a więc zarządzania przynoszącego straty i powodującego obniżenie wartości udziałów w kapitale zakładowym, powodującego obniżenie wartości udziałów przysługujących powodowi.

Bez znaczenia dla oceny zaskarżonej uchwały nr 4 dotyczącej udzielenia zarządowi absolutorium za rok obrotowy 2008 r. pozostaje okoliczność zaistniała w 2009 r., do której jednakże odwoływała się w toku postępowania pierwszoinstancyjnego strona pozwana i która została uwzględniona w uzasadnieniu orzeczenia przez Sąd I instancji. Zarząd Spółki podjął działania (które należy ocenić jako pozorne) postawienia Spółki w stan likwidacji dopiero w drugiej połowie 2009 r. Próby podjęte w 2009 r. ograniczyły się do dwukrotnego zwołania Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Wspólników w celu podjęcia uchwały o rozwiązaniu Spółki i postawieniu jej w stan likwidacji. Do podjęcia uchwał w tym przedmiocie, zgodnie z art. 246 § 1 k.s.h. potrzebne jest 2/3 głosów, zatem potrzebne były głosy obu wspólników (...) spółki z o.o. Strona pozwana w toku postępowania wskazywała na zachowania powoda, który bez uzasadnionych przyczyn, nie stawiając się na zwołane w dniach 1 września oraz 3 grudnia 2009 r. Zgromadzenie Wspólników uniemożliwił swoją postawą przeprowadzenie skutecznej likwidacji Spółki. Ustosunkowując się do powyższych twierdzeń podnieść należy, iż po pierwsze nie jest prawdą, że powód bez jakiegokolwiek uzasadnienia odmówił udziału w Zgromadzeniu Wspólników, których porządek obrad obejmował kwestię rozwiązania Spółki. Jak wynika z pism powoda skierowanych do prezesa zarządu pozwanej domagał się on przedstawienia dokumentów wykazujących stan Spółki, umożliwiającym mu podjęcie właściwej decyzji. Po drugie powód nie miał obowiązku głosowania za uchwałą w sprawie rozwiązania Spółki, którą wobec znaczącego obniżenia wartości jego udziałów w porównaniu do roku 2005, uznawał ostatecznie za krzywdzącą (k. 263-265). W zaistniałej sytuacji rolą zarządu Spółki, który zgodnie z art. 201 § 1 k.s.h. jest zobligowany a zarazem uprawniony do prowadzenia spraw Spółki, było podjęcie działań przewidzianych prawem, umożliwiającym wyjście Spółki z trwającego od połowy 2005 r. impasu, które mogłyby przykładowo polegać na wytoczeniu powództwa o rozwiązanie Spółki, do czego uprawnia członek zarządu art. 271 pkt 1 k.s.h. Zarząd pozwanej tego rodzaju działań nie podjął, utrzymując nadal byt Spółki.

Na zakończenie wskazać należy, że w innej sprawie dotyczącej uchylenia uchwały o udzieleniu zarządowi absolutorium za rok 2007 powództwo zostało uwzględnione, a zapadły w niej wyrok jest prawomocny (XX GC 432/08 i VI ACa 61/10).

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania w sprawie postanowiono stosownie do treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c.